

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/7/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1425210940
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1425210940.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Silvie Walterovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobkyne: K.. O. Ž. Á. J. V. C. Á., K., R. A. XX.X.XXXX, T. D. V., S.. W.. N. Č.. XXX/XXX, zastúpená Mgr. Martin Franci, advokát, Zvolen, Štefana Moyzesa č. 9877/43, proti žalovanej: K.. A. R. X. J. V. Q. X. R. G., R. A. XX.X.XXXX, T. D. A., T. C. Č.. XXXX/X, zastúpená ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA SZARSZOI, s.r.o., IČO: 47 254 491, Banská Bystrica, Bakossova č. 14464/3C, za ktorú koná JUDr. Radovan Szárszoi, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 2. decembra 2025, č. k. 53C 81/2025-33, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 2. decembra 2025, č. k. 53C 81/2025-33, vo výroku I. p o t v r d z u j e a odvolanie proti výroku II. o d m i e t a .
- II. Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Uznesením zo dňa 2.12.2025, č. k. 53 C 81/2025-33, súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia (výrok I.) a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. c/ a d/, § 329 ods. 2, ods. 3, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť nenakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na liste vlastníctva č. 1745, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, pre k. ú. R., a to s bytom č. XX, nachádzajúcim sa na 3. poschodí stavby - Polyfunkčný dom - U. XX, so súpisným číslom XXXX, vo vchode U. XX, postavenom na pozemku parcely registra „C“ KN parc. č. XXXXX/XX o výmere 731 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 2055/391081 v pomere k celku na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a pozemku, na ktorom je bytový dom postavený, a teda, aby tieto nehnuteľnosti neprevádzala na inú osobu, nevkladala tieto nehnuteľnosti ako vklad do spoločnosti alebo družstva, nezriaďovala k týmto nehnuteľnostiam záložné práva alebo vecné bremená a neprenehávala užívanie týchto nehnuteľností inej osobe na dobu dlhšiu ako jeden rok (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“). Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že žalovaná nie je platnou vlastníčkou sporných nehnuteľností, aj keď je zapísaná na LV č. XXXX ako výlučná vlastníčka a zároveň poukázala na to, že uvedený zápis v katastri obsahuje chyby, spočívajúce v nesprávnom dátume narodenia a adrese žalovanej, nakoľko tieto chybné údaje patria pôvodnej vlastníčke, a to matke žalobkyne, ktorá na základe darovacej zmluvy darovala sporné nehnuteľnosti žalovanej. Žalobkyňa má za to, že darovanie je neplatné, a to z dôvodu, že sporná nehnuteľnosť patrila do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (matky a otca žalobkyne) a po smrti otca žalobkyne v roku 2021 mala byť sporná nehnuteľnosť predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne dedičstva, k čomu nedošlo, a teda matka žalobkyne nemohla ako nevýlučná vlastníčka spornej nehnuteľnosti túto previesť na žalovanú,

ktorá je dcérou sestry žalobkyne. Žalobkyňa zároveň poukázala na to, že jej matka je v terminálnom štádiu onkologického ochorenia, pod vplyvom silných liekov, hospitalizovaná a podľa žalobkyne nebola spôsobilá na právne úkony, a teda poukazuje na neplatnosť vyššie spomenutej darovacej zmluvy. Vzhľadom na to, že žalobkyňa má za to, že žalovaná je zapísaná ako vlastníčka sporných nehnuteľností neplatne, existuje reálna hrozba zmeny vlastníctva, ktorá by mohla zmariť budúce rozhodnutie súdu, keďže žalovaná má v pláne kúpu väčšieho bytu. Vo veci samej sa žalobkyňa mieni domáhať určenia, že spoluvlastnícky podiel na spornej nehnuteľnosti patrí do dedičstva po poručiteľovi (otcovi žalobkyne). Žalobkyňa k návrhu pripojila výpis z listu vlastníctva č. XXXX, okres: Bratislava II, oznámenie o úmrtí otca žalobkyne, kúpna zmluva uzavretá medzi O. J. ako predávajúcou a MUDr. O. N. ako kupujúcou, ktorej predmetom je sporná nehnuteľnosť, sobášny list zo dňa X.X.XXXX otca a matky žalobkyne, uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 18 D 25/2021-47, Dnot 70/2021, zo dňa 22.4.2021 o schválení dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

1.2. Po preskúmaní návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia dospel súd prvej inštancie k záveru, že tento nie je dôvodný. Uviedol, že neodkladné opatrenie má byť výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť, ak je neodkladne potrebné upraviť pomery medzi stranami sporu alebo zaručiť úspešnosť budúcej exekúcie vykonateľného súdneho rozhodnutia, teda taký stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlu súdnu ochranu. Pri obidvoch uvedených skupinách neodkladných opatrení je potrebné skúmať, či je nárok žalobcu ako navrhovateľa neodkladného opatrenia osvedčený a či existujú skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Žalobca ako navrhovateľ neodkladného opatrenia musí osvedčiť, že obava z ohrozenia je reálna, t. j. nie hypotetická, pričom chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva strany sporu nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia. Podmienkou pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť situácie, vyžadujúcej neodkladné riešenie veci v záujme predchádzania vzniku novej poruchy v právnom vzťahu. V dôsledku toho súdy o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhodujú až po zistení skutkového stavu, ale už na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Pri nariaďovaní samotného neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Miera osvedčenia potrebných skutočností sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo 3/2010, zo dňa 29.7.2010). Súd neodkladným opatrením upravuje pomery strán sporu konania, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Pre nariadenie neodkladného opatrenia nemusí byť nárok preukázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane sporu dočasnú ochranu, prípadne zabráni ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo, ani jemu zodpovedajúca povinnosť, nie sú celkom nepochybné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby boli aspoň osvedčené, teda nemusia byť nepochybné preukázané, základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Inými slovami, z hľadiska osvedčenia pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, postačuje, že nejde o nárok očividne vylúčený. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia s tým, že smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia. K návrhu je potrebné pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. Pojem „osvedčenie dôvodnosti“ indikuje rozhodovanie súdu bez procesu dokazovania spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov strán. Neznamená to, že by bolo možné neodkladné opatrenie vydať len na základe návrhu bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku alebo, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej škody. Podmienkou pre nariadenie takéhoto

opatrenia je existencia právneho vzťahu medzi stranami sporu, existencia nároku, ako aj ich osvedčenie a osvedčenie, že bez okamžitej a dočasnej úpravy by bolo právo strán ohrozené, respektíve preukázanie existencie obavy, že exekúcia bude ohrozená. Nebezpečenstvo hroziacej ujmy musí byť bezprostredné a konkrétne, nie hypotetické.

1.3.1. Základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je preukázanie skutočnosti, že bez okamžitej a dočasnej úpravy by bolo právo strán ohrozené, respektíve preukázanie existencie obavy, že exekúcia bude ohrozená. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobkyňa tvrdí, že žalovaná má v pláne kúpu väčšieho bytu a existuje reálna hrozba zmeny vlastníctva. Žalobkyňa však túto skutočnosť, t. j., že žalovaná podstupuje kroky k tomu, aby scudzila spornú nehnuteľnosť ničím relevantne nepreukázala. Zároveň súd poukázal na to, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení žalobkyne, ktoré nie sú ničím reálne podložené, t. j. sú hypotetické. Súd v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že ani z dôkazov predložených žalobkyňou nevyplýva, že by žalovaná realizovala kroky vedúce k scudzeniu spornej nehnuteľnosti, prípadne k jej zaťaženiu. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala súdu potrebu nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, resp. existenciu bezprostrednej a reálne hroziacej ujmy. Preto súd uzavrel, že nebola splnená základná podmienka na nariadenie neodkladného opatrenia.

1.3.2. K skutočnostiam uvádzaných žalobkyňou pokiaľ ide o osvedčenie jej nároku a to, že žalovaná je zapísaná ako vlastníčka sporných nehnuteľností neplatne, a že žalobkyňa sa mieni domáhať určenia, že spoluvlastnícky podiel na spornej nehnuteľnosti patrí do dedičstva po poručiteľovi (otcovi žalobkyne), súd prvej inštancie uviedol, že žaloba na určenie, že určitá nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiteľovi je procesne prípustná. Preukázanie žalobkyňou tvrdených skutočností o vlastníctve nehnuteľností je potom potrebné preukázať v konaní vo veci samej na základe žaloby, ktorú žalobkyňa mieni podať.

1.4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Keďže súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, žalovaná mala v konaní plný úspech a preto má žalovaná nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súd však vzhľadom ku skutočnosti, že žalovanej žiadne trovy nevznikli, rozhodol tak, že jej náhradu trov konania proti žalobkyňi nepriznal.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, v celom jeho rozsahu, podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že z jej návrhu, ktorý podala 16 dní po tom, ako bol v prospech žalovanej povolený vklad z darovacej zmluvy č. C., dostatočne vyplýva, že konala bezodkladne po zmene vlastníctva k bytu, a to z dôvodu, že existuje naliehavá potreba upraviť pomery medzi ňou a žalovanou. V návrhu riadne preukázala a dôkazmi osvedčila, že jej matka kúpnu zmluvou nadobudla byt v čase, kedy jej otec žil a kedy nemali zrušené BSM, a teda preukázala, že byt patril do ich BSM. Preukázala aj to, že k zániku BSM došlo smrťou jej otca, keďže vyporiadanie BSM bolo predmetom dedičského konania. Tiež preukázala, že byt nebol predmetom vyporiadania BSM jej rodičov, keďže nebol predmetom dohody dedičov o vyporiadaní BSM. V čase, kedy bol byt, ktorý je predmetom tohto konania, evidovaný na jej matku, nemala žiadnu potrebu upravovať evidenciu zapísaných práv k tomuto bytu. S mamou má dobré vzťahy, vždy jej bola a aj je nápomocná, aj v jej nepriaznivom zdravotnom stave. Potreba riešiť uvedenú situáciu nastala prevodom bytu, ktorú skutočnosť zistila len bezprostredne pred podaním návrhu na neodkladné opatrenie. Od času, kedy bola približne uzavretá darovacia zmluva, ktorou sa previedol byt na žalovanú, jej sestra zamedzila prístup k ich mame. Dňa 9.11.2025, kedy sa matku pokúsila navštíviť v mieste, kde sa o ňu stará sestra, ju manžel sestry napadol takým spôsobom, že musela tento skutok nahlásiť priamo na OR PZ Zvolen - Obvodné oddelenie Detva. Dňa 9.12.2025 ju OR PZ Zvolen, Obvodné oddelenie Detva oboznámilo s tým, že vec o spáchaní priestupku predložilo príslušnému správne orgánu. V čase, kedy došlo k prepisu vlastníctva bytu darovacou zmluvou medzi jej matkou a žalovanou, nastal aj dôvod neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovanou. Dôvodom neodkladnej úpravy bola skutočnosť, že matka nebola nikdy výlučnou vlastníčkou tohto bytu, a tento byt patril do BSM rodičov. Smrťou otca žalobkyne k bytu vznikli dedičské práva a tieto práva sa podstatným spôsobom ohrozili prevodom vlastníctva bytu na žalovanú. Keďže matka nikdy výlučne nevlastnila tento byt, tento byt nemohla ani platne previesť do vlastníctva žalovanej. Už len skutočnosť, že k daru nehnuteľnosti z matky na žalovanú došlo v čase, kedy matkin zdravotný stav jej nedovoľuje dostatočne vnímať podstatu a zmysel právnych úkonov, a preto nie je spôsobilá akékoľvek právne úkony uskutočňovať, bola dostatočným dôvodom voči žalovanej neodkladne konať. Odvolateľka vytykala súdu prvej inštancie, že neprihliadol na to, že krokom smerujúcim k scudzeniu bytu bol už samotný prevod bytu z matky na sestriu dcéru - žalovanú. Poukázala na to, že návrh odôvodnila naliehavou potrebou úpravy pomerov tak, aby nedošlo k ďalšiemu scudzeniu tohto bytu zo strany žalovanej na inú osobu alebo, aby nedošlo k zaťaženiu tohto bytu, čo by ohrozilo jej patriace dedičské práva k tomuto bytu. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.

3 Cdo 157/2017, zo dňa 11.10.2017, podľa ktorého „Odvolací súd (pozn. autora Krajský súd v Banskej Bystrici) sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a tiež s odôvodnením napadnutého uznesenia (§ 387 ods. 2 CSP). Podľa jeho názoru súd prvej inštancie v danom prípade so zreteľom na predmet konania (určenie vlastníctva sporných nehnuteľností nachádzajúcich sa na území Slovenskej republiky) správne vychádzal z toho, že je daná právomoc tuzemského súdu na konanie (§ 37d písm. a/ zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom). V ďalšom poukázal na to, že návrh na dočasnú úpravu pomerov strán, ktorý podali žalobcovia 1/ a 2/ spolu so žalobou, je v súlade so zákonom a so zreteľom na okolnosti sporu plne dôvodný. Podľa presvedčenia odvolacieho súdu nie je opodstatnená argumentácia žalovaného, že momentálne nevykonáva žiadne úkony smerujúce k predaju sporných nehnuteľností, resp. že v žiadnej forme ich nespeňažuje, nikomu ich neponúka, nerealizuje úkony smerujúce k dražbe a ani žiadnu inú dispozíciu. Podľa názoru odvolacieho súdu je podstatné to, že v čase rozhodovania súdov neexistujú prekážky brániace žalovanému v dispozícii s dotknutými nehnuteľnosťami. So zreteľom na uvedené odvolací súd súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že je tu bezprostredne hroziace nebezpečenstvo ujmy na právach žalobcov, najmä ak sa v konečnom dôsledku preukáže, že je neplatná kúpna zmluva, ktorou došlo k prevodu vlastníckeho práva sporných nehnuteľností na žalovaného. Odvolací súd v napadnutom uznesení (pozn. autora uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co 352/2016, zo dňa 28.09.2016) priznal relevanciu okolnostiam, za ktorých bola uzatvorená táto zmluva a uzavrel, že nariadenie neodkladného opatrenia je v danom prípade v plnom súlade s platnou právnou úpravou a existujúcim skutkovým stavom. ... Dovolací súd pre úplnosť poznamenáva, že vylúčením prípustnosti dovolania proti takému uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, právna úprava obsiahnutá v § 420 CSP zohľadňuje, že v prípade takého rozhodnutia ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávosti súdov, ku ktorým pritom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (účastníkov konania).“ Odvolateľka dôvodila, že v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu v uvedenom rozhodnutí je potreba naliehavej úpravy daná práve tým, že žalovanej nič nebráni, aby vykonávala ďalšie kroky smerujúce k scudzeniu alebo zaťaženiu bytu, a to už po tom, čo sestrina rodina zabezpečila prvý prevod nehnuteľnosti z matky na sestrinu dcéru (žalovanú). Naliehavá úprava na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie povinnosti nenakladať s bytom sa teda nemá preukazovať tým, že by žalobca mal predkladať dôkazy o tom, ako žalovaná uskutočňuje kroky k jeho predaju alebo zaťaženiu nehnuteľnosti. Analogicky pre toto konanie vyplýva, že nie je podstatné, či žalovaná uskutočňuje kroky k scudzeniu alebo zaťaženiu nehnuteľnosti, je však podstatné to, že neexistujú žiadne prekážky k tomu, aby žalovaná takáto kroky vykonávala. Vytýkala súdu, že vôbec nebral do úvahy prvý prevod nehnuteľnosti, ktorý sám osebe nasvedčuje tomu, že sa scudzujú nehnuteľnosti patriace do BSM rodičov, reálne preto už došlo k porušeniu práva, ktoré zakladá potrebu vydať neodkladné opatrenie. Odvolateľka poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13 Co 9/2020, zo dňa 18.2.2022, podľa ktorého „Odvolací súd sa plne stotožňuje s citovanými rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co 337/2009 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18 Co 44/2015, a taktiež rozhodnutiami Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17 Co 255/2016 a 5 Co 278/201, v ktorých sa okrem iného uvádza, že: „postačuje preukázanie odôvodnenej obavy na to, aby bolo vyhovené návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré by prakticky stratilo význam, ak by sa vyžadoval zásadne len predložený dôkaz o snahe žalovaných nakladať s nehnuteľnosťou. Zámer dispozície s nehnuteľnosťou sa dá osobe nezúčastnenej na takejto dispozícii zistiť spravidla, až keď takáto dispozícia nastane (plomba) alebo až po jej realizovaní (zavkladovanie). Pokiaľ má byť ochrana pred nežiaducou dispozíciou s nehnuteľnosťou poskytnutá formou neodkladného opatrenia účinne, nemožno vyčkávať na stav, keď sa takáto dispozícia stane pre nezúčastnenú osobu zrejماً, pretože jej potom predbežným opatrením už nemožno zabrániť.“ Rozhodovacou činnosťou a právnym názorom Krajských súdov v Prešove, Košiciach, Trenčíne, ako aj Banskej Bystrici bola potvrdená argumentácia odvolateľky o tom, že nemá ako včas preukázať kroky žalovanej, že smeruje k speňaženiu alebo zaťaženiu bytu, ku ktorému jej patria dedičské práva. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16 Co 91/2022, zo dňa 17.1.2023 „Žalovaná navyše v odvolaní a vo vyjadreniach nevysvetlila, z akého dôvodu sa bráni nariadeniu tohto neodkladného opatrenia, ak z jej tvrdení vyplýva, že so spornými nehnuteľnosťami nenakladá a nakladať ani neplánuje. Právo žalovanej užívať nehnuteľnosti týmto neodkladným opatrením nie je nijak dotknuté a v ich bežnom užívaní nemusí trpieť, ani znášať žiadne zásahy. Ide len o preventívne opatrenie, aby bol zabezpečený nárok žalobkyne, resp. aby sa jej právne

postavenie ešte viac nezhoršilo prípadným scudzením nehnuteľností v prospech ďalších osôb, pokiaľ by žalobkyňa bola v konaní o neplatnosť dohody o vypořádání BSM medzi dlžníkom a žalovanou úspešná.“ Ako vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, nariadením neodkladného opatrenia, aby nenakladala s bytom, nebude žalovaná obmedzená v bežnom užívaní bytu. Ide len o preventívne opatrenie, aby si zabezpečila hmotnoprávny nárok k bytu, ku ktorému jej patria dedičské práva, o určenie ktorých sa domáha. Odvolateľka poukázala na to, že jej neter má právnické vzdelanie (titul Mgr.), a teda pri uzatváraní darovacej zmluvy s ťažko chorou starou matkou musela vedieť, že ide o konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Súd porušil práva na spravodlivý súdny proces, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, a teda na odvolanie existujú odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p. Odvolateľka uviedla, že už v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripravovala žalobu vo veci samej, ktorú dokončila po tom, ako súd vydal napadnuté uznesenie. Dňa 10.12.2025 podala na Mestskom súde Bratislava IV vo veci samej žalobu o určenie, že byt a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve bytového domu a pozemku patrí do zaniknutého BSM zomrelého otca a matky, konanie je vedené pod sp. zn. 9 C 85/2025. Nariadenie neodkladného opatrenia žiada nariadiť do času, kedy sa právoplatne neskončí konanie vo veci samej vedené na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9 C 85/2025. Odvolaciu súde navrhol, aby uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a jej návrhu v celom rozsahu vyhovel, priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Odvolací súd v súlade s § 329 ods. 1 C.s.p., doručil žalovanej uznesenie súdu prvej inštancie, návrh na vydanie neodkladného opatrenia s prílohami, odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie.

4.1. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná. Podrobne sa vyjadrila k skutkovému stavu veci, predovšetkým uviedla, že spor, ktorý je predmetom tohto konania, vznikol až po tom, ako jej stará mama, MUDr. O., darovacou zmluvou previedla vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu, na jej osobu. Dom, v ktorom mala stará mama trvalý pobyt a v ktorom celý život bývala, bol vo vlastníctve tety žalovanej, žalobkyne. Starí rodičia žalovanej ešte za svojho života previedli na svoje deti viaceré nehnuteľnosti, pričom majetkové pomery medzi nimi riešili postupne a za svojho života. Keďže mama žalovanej si zabezpečila bývanie samostatne a z vlastných finančných prostriedkov, rozhodli sa starí rodičia rodinný dom, v ktorom dlhodobo bývali, darovať žalobkyňi. Zároveň žalobkyňa už predtým od svojich rodičov nadobudla aj ďalší rodinný dom v V., v ktorom so svojou rodinou aktuálne býva. Po prevode vlastníctva k domu starých rodičov na žalobkyňu starí rodičia v tomto dome naďalej bývali a užívali ho ako svoj domov. Počas jednej z hospitalizácií starej mamy koncom leta 2025, vymenila žalobkyňa na tomto dome zámky, čím bol starej mame znemožnený prístup k všetkým jej osobným veciam a dokumentom. Od tohto momentu došlo k zásadnému zhoršeniu rodinných vzťahov. Žalobkyňa predmetný dom previedla darovacou zmluvou na svojho syna O. U.. Žalobkyňa v tomto konaní tvrdí existenciu obavy z nakladania s bytom, hoci sama bezprostredne po vyhrotení rodinnej situácie pristúpila k prevodu domu, v ktorom stará mama žalovanej celý život bývala, na svojho syna. Za tejto situácie je jej argumentácia o potrebe preventívnej ochrany majetku a o morálnom rozmere veci v rozpore s jej vlastným konaním. V dôsledku tejto situácie zostala stará mama výlučne v starostlivosti rodičov žalovanej až do svojej smrti dňa 30.12.2025. Z vďačnosti za poskytovanú starostlivosť, ako aj s prihliadnutím na dlhodobý a veľmi blízky vzťah, sa stará mama žalovanej rozhodla na ňu previesť byt darovacou zmluvou. Darovacia zmluva bola starou mamou riadne podpísaná pred notárom dňa 20.10.2025 a v čase jej podpisu bola stará mama mentálne plne spôsobilá na právne úkony a schopná posúdiť význam a následky svojho konania. Žalovaná poukázala na to, že žalobkyňa začala namietat údajné porušenie jej dedičských práv a tvrdiť, že byt mal patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len ako „BSM“) jej starých rodičov až bezprostredne po tom, ako sa v katastri nehnuteľností objavila plomba v súvislosti s návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech jej osoby. Tieto tvrdenia sa objavili až po eskalácii a vyhrotení rodinného konfliktu vyvolaného jej vlastným konaním, pričom predtým nebol právny režim bytu zo strany žalobkyne nikdy spochybnený. Uvedená časová následnosť objektívne poukazuje na ich účelový charakter a nasvedčuje tomu, že ide o dodatočne formulovanú konštrukciu. Táto časová následnosť je zjavná a nemôže byť považovaná za náhodnú.

4.2. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne o nadobudnutí bytu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žalovaná poukázala na to, že od nadobudnutia bytu jej starou mamou dňa 7.8.2017 bol tento v rodine konzistentne považovaný za výlučný majetok starej mamy, čo zodpovedalo aj zápisu na liste vlastníctva. Jeho právny režim nebol zo strany žalobkyne, ani iných rodinných príslušníkov, nikdy spochybnený

ani rozporovaný, daň z nehnuteľnosti podávala výlučne stará mama. Spor o právny režim predmetného bytu nevznikol po smrti starého otca Ing. S. N. v roku 2021, ani v rámci dedičského konania, ani počas trojročnej lehoty na vyporiadanie BSM starých rodičov. Vznikol až bezprostredne po tom, ako stará mama darovacou zmluvou previedla byt na žalovanú a po tom, ako bol povolený vklad do katastra nehnuteľností. Ako vyplýva z uznesenia v dedičskom konaní sp. zn. 18 D 25/2021, Dnot 70/2021, zo dňa 22.4.2021, predloženej žalobkyňou (ďalej len ako „Uznesenie o dedičstve“), v dedičskom konaní po starom otcovi Ing. S. N., bol vyporiadajúci rozsah BSM, byt nebol do vyporiadania zahrnutý, všetci dedičia boli zastúpení splnomocneným zástupcom - manželom žalobkyne - Ing. E. U., MBA. Skutočnosť, že kúpna zmluva k bytu bola uzatvorená počas trvania manželstva, sama osebe automaticky nepreukazuje, že byt bol nadobudnutý do BSM. V zmysle § 143a Občianskeho zákonníka je možné zákonný rozsah BSM modifikovať, a to najmä jeho zúžením alebo rozšírením formou notárskej zápisnice. Zo samotného znenia kúpnej zmluvy vyplýva, že byt bol nadobudnutý do výlučného vlastníctva starej mamy. Žalobkyňa nijakým spôsobom neosvedčila, že predmetný byt bol nadobudnutý zo spoločných prostriedkov starých rodičov. Stará mama bola ekonomicky aktívna a disponovala vlastnými príjmami z podnikateľskej činnosti. Samotné tvrdenie, že byt bol nadobudnutý počas manželstva, bez osvedčenia zdroja finančných prostriedkov, nepostačuje na záver o jeho zaradení do BSM. Žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by jednoznačne preukazoval, že medzi manželmi nedošlo k zúženiu BSM, neexistovala notárska zápisnica upravujúca rozsah BSM alebo, že nehnuteľnosť bola nadobudnutá z finančných prostriedkov patriacich do BSM. Otázka, či byt patril alebo nepatril do BSM, je otázkou meritórneho dokazovania, ktoré si vyžaduje riadne vykonanie dôkazov, vrátane preukázania, že byt bol nadobudnutý z prostriedkov patriacich do BSM alebo vyžiadania originálu kúpnej zmluvy z príslušného katastra nehnuteľností a preverenia existencie prípadnej notárskej zápisnice o úprave BSM. Takýto skutkovo a právne neobjasnený stav nemôže byť základom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že predmetný byt mal byť po smrti starého otca Ing. S. N. súčasťou dohody o vyporiadaní BSM a následne predmetom dedičského konania, žalovaná poukázala na to, že uvedené tvrdenie nie je podložené žiadnym hodnoverným osvedčením, že predmetný byt skutočne patril do BSM starých rodičov. Starý otec, Ing. S. N., počas celého svojho života (t. j. 4 roky od kúpy bytu až do svojej smrti) nikdy nespochybnil výlučné vlastníctvo svojej manželky.

4.3.1. Podľa žalovanej súd prvej inštancie správne posúdil, že nedošlo k splneniu všetkých zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyňa neosvedčila pravdepodobnosť tvrdenia, že predmetný byt patril do bezpodielového spoluvlastníctva starých rodičov, nepreukázala, že byt bol nadobudnutý zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM, neosvedčila neexistenciu prípadnej dohody o úprave rozsahu BSM, nepreukázala, že jeho nezahrnutie do dedičského konania predstavovalo „opomenutie,“ nevysvetlila svoju viacročnú procesnú pasivitu v období, keď sa vyporiadanie BSM a dedičstvo po starom otcovi reálne prejednávajú. Právny režim bytu nebol zo strany žalobkyne nikdy spochybňovaný až do momentu jeho darovania. Za tejto situácie nemožno považovať existenciu žalobkyňou tvrdeného nároku ani len za hodnoverne osvedčenú. Otázka právneho režimu bytu je predmetom meritórneho konania a vyžaduje riadne dokazovanie. Takýto skutkovo a právne neobjasnený stav nemôže byť základom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie nemôže slúžiť ako procesný nástroj na predbežné priznanie sporného vlastníckeho práva.

4.3.2. Podľa žalovanej žalobkyňa neosvedčila existenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Z jej návrhu ani z odvolania nevyplýva žiadna konkrétna, aktuálna a bezprostredná okolnosť, ktorá by odôvodňovala zásah súdu vo forme neodkladného opatrenia. Žalobkyňa neuviedla žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že žalovaná pripravuje prevod bytu na tretiu osobu, jeho zaťaženie alebo iné konanie smerujúce k zmareniu budúceho výkonu rozhodnutia. Bezodkladnosť musí byť konkrétna, individuálne osvedčená a časovo naliehavá. V danom prípade žalobkyňa nepreukázala žiadnu bezprostrednú hrozbu, ktorá by si vyžadovala okamžitý zásah súdu. Žalovaná uviedla, že predaj bytu nezamýšľa, keďže takýto postup by nezodpovedal vôli jej starej mamy, ktorá jej byt darovala s cieľom, aby zostal v jej výlučnom vlastníctve. Byt je v súčasnosti prenajatý nájomníčke, s ktorou mala nájomnú zmluvu uzatvorenú ešte stará mama, pričom nájomný vzťah kontinuálne pokračuje.

4.3.3. Žalovaná poukázala na absenciu princípu efektívnosti, keďže žalobkyňa nepreukázala, že uložením požadovaného obmedzenia by bolo objektívne možné dosiahnuť ochranu, ktorej sa domáha. Samotná existencia súdneho sporu o určenie vlastníctva (pokiaľ bude začatý) sa v zmysle Katastrálneho zákona rieši zápisom poznámky na liste vlastníctva. Tento inštitút plne postačuje na ochranu práv tretích osôb aj žalobkyne a je podstatne menej invazívny než navrhované neodkladné opatrenie, ktoré hrubo

zasahuje do vlastníckych práv žalovanej. Návrh žalobkyne je preto v rozpore s princípom proporcionality a subsidiarity neodkladných opatrení.

4.3.4. Podľa žalovanej neodkladné opatrenie nemôže slúžiť ako nástroj na vytvorenie dlhodobého obmedzenia vlastníckeho práva v situácii, keď samotná existencia tvrdeného práva je sporná a bude predmetom riadneho dokazovania. Nariadením požadovaného opatrenia by sa účinky dočasnej procesnej ochrany fakticky priblížili konečnému rozhodnutiu vo veci samej, čím by došlo k neprímeranému zásahu do jej vlastníckeho práva a k narušeniu rovnováhy medzi stranami sporu.

4.3.5. Žalovaná poukázala na porušenie princípu proporcionality. Podľa žalovanej navrhované neodkladné opatrenie by predstavovalo neprímeraný zásah do jej vlastníckeho práva. Fakticky by ju zbavilo možnosti disponovať s vlastným majetkom na neurčitý čas. Zákaz nakladania by jej napríklad znemožnil uzatvoriť zmluvu o dlhodobom nájme a riadne užívať plody a úžitky z bytu, ktoré sú prirodzenou súčasťou výkonu vlastníckeho práva. Takýto zásah by sa netýkal len dispozičných oprávnení, ale aj legitímneho ekonomického využívania, čím by došlo k reálnemu a citeľnému obmedzeniu jej práv bez toho, aby bola osvedčená existencia bezprostrednej hrozby. Neodkladné opatrenie nemôže slúžiť ako nástroj na dočasné odňatie výkonu vlastníckeho práva na základe neosvedčeného nároku. Žalobkyňa neosvedčila existenciu bezprostrednej hrozby ani pravdepodobnosť svojho nároku v takej miere, ktorá by odôvodňovala zásah do výkonu vlastníckeho práva žalovanej. Takýto zásah by vytvoril výraznú nerovnováhu medzi stranami, keďže žalobkyňa by získala faktickú procesnú výhodu bez toho, aby uniesla dôkazné bremeno osvedčenia zákonných podmienok. Poukázala na judikát R 88/1953.

4.4. Žalovaná odvolaciu súdu navrhla, aby uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a preto bolo potrebné uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť (§ 387 C.s.p.).

6. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

9. Podľa § 326 ods. 1, ods. 2 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

10. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha (princíp efektívnosti), či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia

neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 C.s.p.).

13. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobca náležitým spôsobom osvedčiť. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná.

14. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravídla opodstatnené, ak jeho navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Pri neodkladných opatreniach, ktoré majú zabezpečovací a preventívny charakter, je súd primárne povinný vyhodnotiť, či by úkon, ktorému sa má predísť, nelegitímnym spôsobom sťažil alebo znemožnil ochranu práv a oprávnených záujmov navrhovateľa v rámci konania vo veci samej. Požadované obmedzenie musí byť primerané a nesmie nad nevyhnutnú mieru limitovať dotknutú osobu, resp. poskytovať navrhovateľovi neadekvátnu výhodu.

15. V posudzovanej veci sa žalobkyňa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanej zakázal nakladať s dotknutou nehnuteľnosťou - bytom č. XX, nachádzajúcim sa na 3. poschodí stavby - N. dom - U. XX, v návrhu uvedeným spôsobom. Spochybnila vlastníctvo žalovanej, ktorá ho nemohla platne nadobudnúť darovacou zmluvou od svojej starej mamy (matky žalobkyne), keďže predmetná nehnuteľnosť, podľa jej tvrdenia, bola v bezpodielovom spoluvlastníctve jej rodičov a po smrti otca žalobkyne v roku 2021 mala byť sporná nehnuteľnosť predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne dedičstva. Podľa žalobkyne existuje reálna hrozba zmeny vlastníctva, ktorá by mohla zmariť budúce rozhodnutie súdu, keďže žalovaná má v pláne kúpu väčšieho bytu.

16. Inštitút neodkladného opatrenia je inštitút mimoriadny a výnimočný, prichádzajúci do úvahy až za stavu reálneho ohrozenia osvedčeného nároku žalobcu podloženého konkrétnymi skutočnosťami. Žalobca preto, ak má byť úspešný, musí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodujúce skutočnosti náležitým spôsobom osvedčiť. Predovšetkým v prvom rade musí osvedčiť nárok, danosť práva, vo vzťahu ku ktorému sa domáha ochrany nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia, ako jednej zo zákonných podmienok nariadenia neodkladného opatrenia. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v prejednávanej veci existenciu tohto nároku neosvedčila, keď relevantným spôsobom nespochybnila vlastníctvo žalovanej k spornej nehnuteľnosti, ktoré jej vyplýva z listu vlastníctva č. XXXX, pre okres Bratislava II, obec Bratislava - W., k. ú. R.. Z tvrdení žalobkyne, ako aj z listinných dôkazov ňou doložených do spisu vyplýva, že žalovaná nadobudla spornú nehnuteľnosť na základe darovacej zmluvy od svojej starej matky (matky žalobkyne), ktorá bola výlučnou vlastníčkou spornej nehnuteľnosti. Uvedené vyplýva z kúpnej zmluvy na č. I. spisu 11 a nasl., podľa ktorej stará matka žalovanej nadobudla uvedenú nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva. Výlučné vlastníctvo starej matky k spornej nehnuteľnosti vyplýva aj z uznesenia o dedičskom konaní na č. I. spisu 17 a nasl., ktoré prebehlo po zomrelom starom otcovi žalovanej, otcovi žalobkyne. Sporná nehnuteľnosť nebola predmetom vyporiadania BSM v dedičskom konaní po zomrelom otcovi žalobkyne a následne nebola ani predmetom dedenia v tomto dedičskom konaní. Ako správne uviedla vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žalovaná, žalobkyňa neosvedčila, že predmetný byt patril do bezpodielového spoluvlastníctva jej rodičov, nepreukázala, že byt bol nadobudnutý zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM, neosvedčila neexistenciu prípadnej dohody o úprave rozsahu BSM, nepreukázala, že jeho nezahrnutie do dedičského konania predstavovalo „opomenutie“ zo strany dedičov. Skutočnosť, že kúpna zmluva k bytu bola uzatvorená počas trvania manželstva, sama osebe automaticky nepreukazuje, že byt bol nadobudnutý do BSM. Výlučné vlastníctvo matky žalobkyne k spornej nehnuteľnosti nespochybňoval ani manžel matky žalobkyne, opak v konaní preukázaný nebol. Ak bola stará matka žalovanej výlučnou vlastníčkou spornej nehnuteľnosti, mohla s ňou voľne nakladať, pričom ani obmedzenie spôsobilosti matky žalobkyne nakladať so svojím majetkom v konaní preukázaná nebola. Ak teda žalobkyňa

neosvedčila danosť práva, vo vzťahu ku ktorému sa domáha súdnej ochrany nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia, nebolo možné jej návrhu vyhovieť pre nesplnenie zákonnej podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Odvolací súd sa zároveň stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nepreukázala súdu ani potrebu nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, resp. existenciu bezprostrednej a reálne hroziacej ujmy. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdila, že existuje reálne hrozba zmeny vlastníctva, keďže žalovaná má v pláne kúpu väčšieho bytu. Ohrozenie práv, nároku a hrozba bezprostrednej ujmy navrhovateľa neodkladného opatrenia musí byť konkrétna a musí ju vždy osvedčiť, nestačí ju iba tvrdiť. Chýbajúce osvedčenie bezprostredne hroziacej ujmy nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže ide o opatrenie, ktoré je namieste nariadiť len vtedy, ak je práve kvôli zabráneniu nejakej reálne hroziacej konkrétnej ujme potrebné bezodkladne, teda rýchlo a okamžite zasiahnuť súdnym rozhodnutím. Žalobkyňa však žiadnu hrozbu bezprostrednej ujmy nepreukázala, tvrdila len ničím nepodložený zámer žalovanej kúpiť väčší byt, z čoho odvodzovala predpoklad možného nakladania žalovanej so spornou nehnuteľnosťou. Obmedzenie žalovanej v nakladaní s jej vlastníctvom za takýchto skutkových okolností by bolo neprimeraným zásahom do ústavou chráneného vlastníckeho práva žalovanej.

18. Vzhľadom na uvedené, považujúc rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým tento zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, za vecne správne, odvolací súd ho postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

19. Odvolateľka podala odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu, teda aj proti jeho výroku II., ktorým tento žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Podľa § 359 C.s.p. odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania nebolo vydané v neprospech žalobkyne, preto odvolací súd odvolanie proti výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b/ C.s.p.).

20. Žalovaná bola v odvolacom konaní plne procesne úspešná, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p.).

21. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Strany sporu majú právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).